Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0027

Wniosek o uchylenie immunitetu Petra Bystrona

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Petra Bystrona (2025/2077(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Petra Bystrona, który wpłynął pismem niemieckiego federalnego ministerstwa sprawiedliwości z 24 października 2024 r., przekazującym wniosek prokuratora naczelnego w Monachium związany z wszczętym przeciwko posłowi postępowaniem karnym, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 3 kwietnia 2025 r.,

– uwzględniając fakt, że należy przyjąć, iż Petr Bystron zrzekł się prawa do udzielenia wyjaśnień zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r., 19 grudnia 2019 r. i 5 lipca 2023 r.[1],

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; wyrok Sądu z 5 lipca 2023 r., Puigdemont i Casamajó i in./Parlament, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

– uwzględniając art. 46 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec,

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0009/2026),

A. mając na uwadze, że niemieckie Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości przekazało wniosek Prokuratora Generalnego w Monachium o uchylenie immunitetu Petra Bystrona, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w Niemczech, w związku z podejrzeniem popełnienia czynów, które mogą stanowić oszustwo zgodnie z § 263 ust. 1 niemieckiego kodeksu karnego, w związku z zarzucanym nieprawdziwym oświadczeniem odnoszącym się do wypłaty dodatku zryczałtowanego;

B. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem Petr Bystron od 2017 r. do lipca 2024 r. był posłem do niemieckiego Bundestagu; mając na uwadze, że jako poseł do niemieckiego Bundestagu poseł był uprawniony na podstawie niemieckiej ustawy o wykonywaniu mandatu posła (AbgG) do zryczałtowanego dodatku, między innymi, na zatrudnienie pracowników (§ 12 ust. 3 AbgG); mając na uwadze, że 10 listopada 2021 r. Petr Bystron podpisał umowę o pracę dotyczącą zatrudnienia członkini personelu na stanowisku „pracownika biurowego/sekretarki” w biurze w jego okręgu wyborczym w Monachium; mając na uwadze, że Petr Bystron, przedkładając umowę o pracę administracji Bundestagu, wyraźnie oświadczył, iż pracownica ta będzie wykonywać obowiązki pracownika biurowego/sekretarki w jego biurze w okręgu wyborczym; mając na uwadze, że we wniosku wskazano, iż w rzeczywistości pracownica ta nie pracowała jako pracownik biurowy/sekretarka; mając na uwadze, że ze względu na nieprawidłowe informacje zawarte w umowie o pracę administracja Bundestagu miała błędnie uznać, iż warunki wypłaty dodatku zryczałtowanego na podstawie § 12 ust. 3 AbgG zostały spełnione, i w związku z tym zarządziła wypłatę wynagrodzenia (łącznie ok. 14 850 EUR) na rzecz członkini personelu; mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem okoliczności te były znane Petrowi Bystronowi, w związku z czym jest on podejrzewany o umyślne złożenie nieprawdziwego oświadczenia;

C. mając na uwadze, że Petr Bystron został wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r. i w czasie popełniania zarzucanego czynu nie był posłem do Parlamentu Europejskiego;

D. mając na uwadze, że zarzucany czyn i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczą opinii wyrażonej przez Petra Bystrona ani stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w

sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa członkowskiego;

F. mając na uwadze, że art. 46 ust. 2, 3 i 4 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec stanowi, co następuje:

„(2) Poseł nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności ani zatrzymany za czyn karalny bez zgody Bundestagu, chyba że zostanie ujęty w trakcie popełniania czynu lub w ciągu następnej doby.

(3) Zgoda Bundestagu wymagana jest również w celu jakiegokolwiek ograniczenia wolności osobistej posła lub w celu wszczęcia postępowania przeciwko posłowi na mocy art. 18.

(4) Na wniosek Bundestagu zostają zawieszone wszelkie postępowania karne przeciwko posłowi lub wszelkie postępowania na mocy art. 18 oraz wszelkie zatrzymania lub inne ograniczenia jego wolności osobistej”;

G. mając na uwadze, że immunitet, o którym mowa w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego posłów;

I. mając na uwadze, że Parlament nie znalazł w tej sprawie dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła jako deputowanego do Parlamentu Europejskiego;

J. mając na uwadze, że w kontekście procedury uchylenia immunitetu Parlamentu nie można uznawać za sąd, a posła – za „oskarżonego”[2];

1. wydaje decyzję o uchyleniu immunitetu Petra Bystrona;

---

[2] Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Republiki Federalnej Niemiec oraz Petrowi Bystronowi.